

La Formació Professional a Mallorca

ARNAU AMER SASTRE
GUIEM DAVIU VICH
MIQUEL SERRA ROIG

Agost 1979

LA FORMACIÓ PROFESSIONAL A MALLORCA

Conscients de la nostra inexperiència en aquests tipus d'estudi, volem oferir una breu descripció crítica de la situació de la Formació Professional a Mallorca —d'aquí en endavant escrit com F.P.—. Demanem excuses pels aspectes no estudiats, com són ara: el professorat de la privada, la situació de la F.P. a Menorca i a Eivissa-Formentera, insuficient recerca de Dades, i poca consideració dels centres no dependents del M.E.C. (per cert a la liquidació del patrimoni sindical —que tampoc era seu, sinó dels treballadors— per què no traspassaren els centres de F.P. al M.E.C.? Ho deim sense cap esperit paternalista, creim que era una passa per millorar un estat de coses que precisa més d'una millora).

Companys, (1) qui abans de nosaltres han estudiat, publicat i parlat sobre F.P. a Mallorca, han estat consultats. A ells es deu el profit d'aquest article i els defectes són nostres. Passem ja a la descripció.

QUÈ ÉS LA F.P.?

La F.P. entra a formar part del sistema educatiu concebut per assegurar la unitat del procés de l'educació envers el món de l'economia i el treball. Segons la Llei general d'educació:

«La formación Profesional tendrá por finalidad específica la capacitación de los alumnos para el ejercicio de la profesión elegida, además de continuar su formación integral. Deberá guardar, en su organización y rendimiento, estrecha relación con la estructura y previsiones de empleo».

Qualcú pot pensar que aquest objectiu és admirable i que s'ha aconseguit una conjunció entre treball intel·lectual i manual. Això no es dona mai i el primer responsable és el MEC: «A F.P. hi ha des de l'esperit de la llei un objectiu prioritari: coronar el desenvolupament de la personalitat iniciat a E. G. B. Es diu explícitament que: no es pretén l'especialització per al treball, sinó l'orientació de la capacitat i aptituds personals i l'oferiment d'un ventall d'opcions suficientment ampli com per no delimitar prematurament el camp professional».

«La F. P. està concebuda al voltant d'àrees formatives. Aquestes difereixen lleugerament entre primer i segon grau. Ambdós graus coincideixen en una «àrea formativa comuna» i en una «àrea de coneixements i habilitats técnico-pràctiques.»

«Fixem-nos en la dedicació que el pla d'estudis acorda a cada una de les àrees:

F. P. de primer grau:

Area formativa comuna:	360 hores
Area de ciències aplicades:	180 »
Area de coneixements teorico-pràctics:	540 »

«A cop d'ull hom observa un fort contrasentit en proclamar, d'una banda, la prioritat dels objectius formatius en una etapa de la vida humana en que la capacitat de decisió és feble i, d'altra banda, dedicar més de la meitat de curs lectiu a unes pràctiques enmarcades en l'àmbit d'una rama professional que el condiciona davant possibles alternatives ulteriors» (2).

Allò que ocorre és «una autèntica disjunció que es planteja a l'interior mateix de la F. P. i ocasiona la incompatibilitat més comuna d'objectius, molts distints d'unes escoles a altres: des d'un extrem ocupat per les que posen l'accent en el terme «professional» (preparació per a la formació concreta), fins a l'oposat, amb la idea centrada en el terme «formació» (formació integral per a la vida)» (3).

Els centres de Mallorca no són excepció a aquesta disjunció. Manca un plantejament seriós a nivell d'un equip ample amb professors de totes les àrees i que tingui la confiança de tots o de la majoria dels professors del centre i que dugui endavant un programa formatiu professional tendint a compensar el desequilibri citat més amunt. Actualment la situació mallorquina de F. P. va des de centres amb director dictador a altres que s'acosten al model esmentat, pel qual no creim que hi hagi dificultats legals, només es faria allò que la llei promet (4).

Referent al punt d'adequació entre l'ensenyament d'especialitats i professions en el món del treball i de la producció, tothom sap que és molt feble. Començam pel mateix MEC que posa «automoció i electricitat» a Lluçmajor, on aquests rams industrials són precisament els que menys població activa ocupen a la zona i no hi posa res de la rama d'Hosteleria i Turisme essent el municipi de Lluçmajor un dels més turístics de Mallorca, i on la capacitat hotelera ha augmentat des de 1974 (5). O a Sa Pobla on no es posa res de la rama agrària. En canvi semblen pertinents la rama sanitària a Manacor i a Palma (centre nou del Polígon de Llevant) encara que arriben tard quan varies empreses privades ja s'hi dedicaven.

Si en el món del treball i de les empreses la F. P. no té gaire pes es deu sobretot a l'estructura mateixa de la producció, on cal un percentatge molt gran de treballadors que realitzen una tasca gens especialitzada (treball parcel·litzat) per a la qual no s'exigeixen especials coneixements teòrics o pràctics. Imaginau-vos les empreses de dins el sector turístic: hotels, restaurants, «barbacoas», petits comerços, transports (autocars, barques, cotxes de lloguer, taxis), esports (mini-golf, boleres, equi aquàtic, equitació, ciclisme), fotografia, etc. Idò bé, de les feines realitzades dins aquestes empreses (o treballadors autònoms) prop d'un vuitanta per cent s'ha après al lloc mateix de treball (això fa innecessària la F.P.) o per altra part alguns coneixements i habilitats necessàries per a aquestes feines no es troben a les escoles de F. P. de Mallorca, per exemple, Fotografia i Idiomes (6).

Centre de Formació professional D'ARTÀ

Pel curs 79-80 està previst començar la rama d'arts gràfiques en el centre nou del polígon de Llevant (Ciutat). El nombre de treballadors d'arts gràfiques (dades de Balears) és inferior al dels rams de l'alimentació, textil i químiques, i a més és un sector amb dificultats d'expansió i supervivència (7).

Els alumnes tampoc es matriculen a les especialitats que tenen indústria a l'àrea on ells mateixos viuen. Així, Pell i Fusta tenen pocs matriculats a Inca i a Manacor. Estam a l'espera de veure què passarà a Lluçmajor. I això que són els dos sectors industrials amb el percentatge més alt d'augment de nombre de treballadors des de 1970 (l'any 1970, Pell tenia 8.746 treballadors, i Fusta 4.112; l'any 1977 Pell en tenia 10.066 i Fusta 4.498; a aquestes dades s'han d'afegir els no afiliats a la seguretat social, que en el cas de la pell és molt elevat —treballadors que fan feina a ca seva, repuntant i cosint) (8).

Probablement Perruqueria i Estètica tindrà —almenys a curt plaç— una certa adequació així com també la rama Sanitària. Sobre les especialitats no esmentades (electricitat, metall, delineació, automoció i administratiu) hi ha una certa adequació si miram la població activa que hi treballa i el nombre d'estudiants matriculats a les especialitats corresponents. Ara manca estudiar on han anat a parar els estudiants sortits de les escoles de F. P. durant els darrers anys.

De tot això dit fins ara treim dues conclusions. La primera és la necessitat de crear i dur a terme el tronc comú. ¿Què és el tronc comú? «Sintetitzant l'essencial de la proposta que es va fer, podríem dir que és substituir la doble branca existent quan s'acaba l'EGB (batxillerat per una banda i F. P. de primer grau per l'altra) per un ensenyament unificat, que es va batejar amb el terme de «tronc comú». A altres llocs s'utilitzen altres termes, per exemple, el de «cicle únic» de l'ensenyament és utilitzat a Madrid» (10).

Aquesta proposta ha estat prou discutida i acceptada com alternativa vàlida per col·lectius d'ensenyants (escoles d'estiu i col·legis de Doctors i Llicenciats). El mateix MEC a la seva «Revista de Formació Professional» n.º 11, gener 77, diu:

«Desde un enfoque socioeconómico, la implantación de un tronco común hasta los 16 años, con carácter obligatorio y gratuito, supondría, sin duda, un claro avance al eliminar la discriminatoria fórmula actual de gratuidad de la F. P. 1 pero no del BUP, evitando la selección social que ello implica, por suponer una real igualdad de oportunidades para toda la población en esta edad escolar» (editorial de l'ensenyament número).

Això és tan hermós que el mateix MEX ho ha retirat i així tenim ara un «anteproyecto de ley de reestructuración de enseñanzas medias» tan regressiu com el sistema actual (11).

La segona és la constatació de la poca feina que han fet les autoritats de la F. P. a Mallorca per acostar-la a la realitat de la nostra illa, i no ens referim a fomentar l'ús de la llengua i cultura (la qual cosa ha estat reprimida), sinó a l'acompliment d'allò que la mateixa llei preveia (12).

ALUMNAT

El curs 1978-79 hi havia a Balears 5.656 alumnes de F. P. de primer i segon grau, continuant la tònica d'augment des de 1970. El nombre d'alumnes de BUP i COU era de 15.089.

No coneixem el nombre de població de 14 i 15 anys no escolaritzada: (és a dir que no fan BUP, i que per llei haurien de fer primer grau de F. P. que és obligatori i gratuït), l'any 1975 s'acostava a 4.000 alumnes (13). Creim que ha disminuït per el curs 78-79, si bé es fa notar dins la població femenina. Així mentre a primer i segon de BUP hi ha un cert equilibri entre homes i dones (4.534 i 4.644 respectivament) a primer grau de F. P. el nombre de dones és inferior en 1.201 al dels homes (dades oficials del MEC).

Dintre les escoles de F. P. els alumnes s'agrupen per especialitats «apropiades al seu sexe». A molts sembla més avantatjós pedagògicament tenir un cert equilibri de sexes dins cada classe o grup.

El nivell d'escolarització real en que arriben a F. P. és molt variat, no tan sols a causa de la distinció de graduat escolar i certificat d'escolaritat, sinó perquè aquest darrer encobreix altres diferències. Ara bé no creim correcte l'intent de qualque escola de seleccionar només alumnes que tenen graduat escolar, aquesta mesura, endemés d'ilegal és antisocial. A canvi proposariem un cert intercanvi entre els responsables de la Bàsica i la F. P., i un plantejament pedagògic adequat als alumnes reals que cada any comencen F. P. Aquí no incloem alumnes que requereixen escolarització especial i que venen a F. P. Tot això exigeix un cert personal (pedagog o psicòleg escolar) no previst a la legislació de F. P., i el que està previst (orientació professionals) no està dotat.

Dins F. P. té una certa relevància la taxa d'abandó d'estudis i la taxa de fracàs escolar, però a hores d'ara no tenim dades concretes. El grau d'autonomia i responsabilitat dels alumnes depèn, en gran part, de la direcció dels centres (14).

Quant a l'origen social i nivell d'estudis dels pares d'alumnes remetim el lector al gràfic adjunt de l'anex 3 (15).

CENTRES

A Balears hi ha 27 centres de F. P. (16 d'estatals i 11 de privada). El nombre de llocs escolars és molt superior a l'estatal: 4.251, en front a 1.550 de la privada. Dels centres de privada només 4 tenen més de 100 alumnes. Els centres privats que no són de Perruqueria (2 centres a Mallorca) són extensió d'un col·legi privat d'EGB (o d'EGB i BUP), o la conversió d'una acadèmia de secretariat en centre de F. P., com és el cas de l'ODEM (els Jesuïtes de Montision) on desapareixen els estudis de tècnic en empreses turístiques i els nous estudis de F. P. de primer grau no tendran problemes de rendibilitat perquè seran subvencionats pel MEC (16).

Per parlar d'assignació de recursos deixam la ploma a uns especialistes:

«El sistema de financiació actual de la F. P. és la d'una irresponsabilitat en l'assignació dels recursos, tant per l'arbitrarietat i la manca de controls polítics legals eficaços a nivell central, com també per l'arbitrarietat bastant considerable a nivell dels diferents centres. Com a conseqüència les escoles quan demanen recursos al MEC o al Patronat, parteixen de la regla que s'ha de demanar 3 ó 5 per obtenir-ne 1. Llavors tothom es veu obligat a falsejar les seves necessitats davant del MEC, i el MEC parteix de la base que tota formulació de necessitats està automàticament falsejada. En resum, podem dir que el sistema de comunicació entre el MEC o el Patronat i centres està absolutament falsejat per la forma centralista i autoritària que comporta la disposició de fons del MEC davant les peticions escolars amb el malversament de recursos i dèficits que això suposa» (17).

**cap nin sense
escola!**

**cap ensenyant
sense feina!**

**30 Alumnes
per classe!
Escola democràtica!**

STEF

Sindicat Treballadors Ensenyança de les Illes

Així i tot Balears ha estat afavorida (ha tingut bo amb Madrid), i el curs 1976-77 es situà en el número 15 del «ranking» de «provincies» amb la quantitat de despeses de F. P. per habitant de 15 a 19 anys (18). El percentatge de despeses per material didàctic en relació al total és de 3'3. De vegades arriba

material (de Madrid, evidentment) que ningú ha demanat. Les complicacions administratives d'adquisició de material —fungible i no fungible— compliquen l'adquisició de llibres i revistes. Amb la bibliografia dels nostres centres no hauriem pogut escriure aquest article.

No entrem a parlar de la qualitat dels nostres edificis, no hem tingut temps i endemés necessitaríem assessorament tècnic. És de justícia anomenar l'Institut Politècnic de Ciutat on la direcció ha demanat repetidament una nova escala adicional i no la fan (l'edifici fou entregat a la tardor de 1976). Que Sant Joan Bosco, patró de la F. P. ens protegeixi de les catàstrofes!

Per acabar aquest capítol de centres només direm que esperem veure complides al curs 79-80 les següents paraules del «Pacto de la Moncloa» (o és paper banyat?):

«Se considerará la gratuidad total de servicios de comedores y transporte, en los niveles de enseñanza obligatoria (la F. P. de primer grau ho és), cuando se impongan como necesarios para los alumnos de concentraciones escolares; y se examinará el posible abaratamiento de los libros de texto en niveles educativos obligatorios» (19).

Sens dubte pot ajudar la desconcentració de funcions dins el MEC a favor de les delegacions provincials, en espera de l'autonomia (BOE. 20-1-79).

El transport escolar no està organitzat per a l'Institut politècnic de Ciutat, però sí per als altres centres. Per il·luminar aquest aspecte geogràfic presentem un quadre amb els centres estatals de F. P. i la ciutat o poble on està situat, seguit dels pobles i les respectives poblacions totals, de la seva àrea d'influència. (Anexo: 1).

La magnitud de la zona de Palma podria dur a la creació de 3 ó 4 macrocentres, cosa que creim desfavorable. El més adequat són centres entorn de 800 alumnes. El Politècnic de Palma és excessivament gros (quant a número d'alumnes) si és ver el nombre que figura a l'estadística oficial: 1.417. Això no volem indicar-ho d'una manera dogmàtica, el número d'alumnes és una variable a coordinar amb altres (p.e.: les necessitats socials) i la gestió d'aquests centres canvia segons es dugui autoritàriament, o amb un equip ample de responsables del centre.

F.P. I AUTONOMIA

Aquí serem concisos, la qüestió passa per tenir primer veritable autonomia, servidora dels interessos del poble de les Illes. Si es així, l'educació en serà una conseqüència (amb l'impediment deixat per l'herència franquista i centralista).

Un punt tan petit com és l'ensenyament del català pel proper curs 79-80 pot provocar problemes greus que es deuen únicament a les pròpies estructures educatives: la primera és no haver tingut ensenyament en/de la pròpia llengua des del començament de l'escolarització, i segona, quin pare o mare o alumne no es sent temptat de dir ¿per què afegir una assignatura més quan ja en tenim 12?

Altra volta ens hem de referir a la necessitat d'adaptar els objectius de Formació de la F.P. superant els entrebanys que una aplicació freda de la lletra reglamentària podria dur.

No amagam que com ensenyants la nostra feina pròpia d'ensenyar apenes ha estat tocada en aquest article. Voldríem veure un treball —fet per un organisme independent de nosaltres i del MEC, per exemple, encarregat per la federació d'associacions de pares d'alumnes— que entrés a fons d'una manera crítica a la manera de fer la nostra feina, ja que coneixent les coses les podem transformar en millor.

ANEX 1

Relació del centres i la seva àrea geogràfica d'influència.

PALMA 283.113 hab. (Calvià, Andratx, Banyalbufar, Bunyola, Esporles, Estellencs, Puigpunyent, Valldemossa, Marratxí, Sta. Maria del Camí, Sta. Eugènia: 36.231) total 319.344 hab.

INCA 20.032 hab. (Aiarò, Binissalem, Consell, Costitx, Escorca, Lloret, Lloseta, Llubi, Mancor de la Vall, Maria de la Salut, Sencelles, Selva, Sineu: 28.905 hab.) Total: 48.937 hab.

SA POBLA 10.233 hab. (Alcúdia, Búger, Campanet, Muro, Pollensa, Sta. Margalida: 29.262 hab.) Total 39.495 hab.

MANACOR 25.220 hab. (Petra, Sant Llorenç, des Cardassar, Vilafranca: 10.476 hab.) Total: 35.696 hab.

LLUCMAJOR 14.307 hab. (Algaida, Montuïri, Porreres, Campos: 16.764 hab.) Total: 31.071.

FELANITX 12.674 hab. (Santanyi, Ses Salines, Montuïri, Porreres, Campos: 21.744 hab.) Total: 34.418 hab.

ARTA 5.636 hab. (Capdepera, Son Servera: 9.082 hab.) Total: 14.718 hab.

SOLLER 9.614 hab. (Fornalutx, Deià: 888 hab.) Total: 10.502 hab.

Nota: A les àrees d'influència de Lluçmajor i Felanitx repetim algunes poblacions, degut a que el centre de Lluçmajor només fa un any que es creà i encara hi ha una doble influència.

Igualment s'ha de considerar que hem indicat la població total i no la d'edat escolar i que molta població que figura com vivint en el lloc del centre de FP hauria de figurar com vivint enfora (barris de Sant Jordi, Coll d'en Rebassa, Molinar, Vivero, Porto-Cristo, Son Macià etc).

ANEX 2

Centres Estatals de Formació Professional a Mallorca, amb el nombre d'alumnes del curs 1978-79.

PALMA
Institut Politècnic: 1.417 alumnes.
Especialitats: AU, Elo, M, A, D, F, E-AU, I.
Capacitació Agrària (MA): 21 alumnes.
Especialitats: Maj.
Hosteleria (MT): 115 alumnes.
Especialitats: Cuina i Serveis.
Verge de Lluc (MT): 533 alumnes.
Especialitats: Au, E, A.
Polígon de Llevant (79-80).
Especialitats: AG, A, S, P, I.

MANACOR
Centre de FP: 428 alumnes.
Especialitats: A, Au, F, E, P (79-80).

INCA
Centre de FP: 645 alumnes.
Especialitats: E, P, Au, A, M (79-80).

FELANITX
Secció de FP: 69 alumnes.
Especialitats: M, A, E.

LLUCMAJOR
Centre de FP: 102 alumnes.
Especialitat: A, E, Au, P (79-80).

SA POBLA
Centre de FP (79-80).
Especialitat: A, Au, E.
Capacitat Agrària (MA): 10 alumnes.
Especialitat: Maj.

SOLLER
Centre de FP: 45 alumnes.
Especialitat: A, Au, E.

ARTA
Secció de FP: 61 alumnes.
Especialitat: A, Au, E-AU.

Codi MA depenent del Ministeri d'Agricultura
MT depenent del Ministeri de Treball

Especialitats:

A: Administratiu.
Au: Automoció.
D: Delineació.
E: Electricitat.
E-AU: Electricitat de cotxe.
Elo: Electrònica.
I: Informàtica.
F: Fusta.
M: Metall.
Maj: Majoral agrícola.
P: Perruqueria i estètica.
S: Sanitària.
A. G.: Arts gràfiques.

79-80 Centres o especialitats que comencen es proper curs 79-80, segons B.O.E. o premsa.

Nota: Es possible que ens hàgim oblidat qualche especialitat, A i I del Politècnic de Palma passen al Polígon de Llevant per al 79-80.

NOTES:

(1) Especialment Jordi Planes, Paco Pesqueira, Antoni Amoros, Martí March, Jaume Sureda, Climent Picornell (veure Bibliografia).

(2) Antoni Amoros.—«Formació Professional: objectius i continguts, ara». Perspectiva Escolar, n.º 21 pàgs. 2-6.

(3) Francesc Pesqueira.—«Després del vuité, la F. P.?». Perspectiva Escolar, n.º 21, pàgs. 2-6.

(4) Endemés de la L. G. E. ja esmentada, el decret d'ordenació de la F. P. (995/74) diu:

«Los criterios de la nueva F. P. la conciben, por lo que al primer grado respecta, como un decisivo instrumento para el desarrollo de la personalidad del alumno al término de la EGB, buscando no la especialización para el trabajo, sino la orientación de la capacidad y aptitudes personales, ofreciendo una serie de opciones suficientemente amplias como para no delimitar prematuramente el campo profesional y favorecer, por el contrario, una formación polivalente, como elemento de preparación cultural de movilidad en el trabajo y de continuidad para la prosecución de estudios secundarios y superiores».

(5) Es ver que molt de personal d'Hosteleria viu a Palma, però tampoc s'ha considerat per Palma, i Lluçmajor és un dels pobles de Mallorca que creix, i que té una part considerable de la població activa al sector hotelier. (Lluçmajor l'any 1960 tenia 10.664 habs. i passà a 14.307 el 1977) Veure els informes econòmics (anuals) de Banca Catalana i Caixa d'Estalvis de Balears, l'atlas de les Illes Balears 1979 — Diafora S. A., pàg. 34, i Jaume Sureda — Martí March «Educació i Desigualtat» capítol 4.

(6) L'ensenyament d'un idioma modern a F. P. (idioma que pot ésser diferent de l'estudiat a EGB) entre un nombre de 12 assignatures no ho creim apropiat per la situació de Mallorca. Per altra part no comprenem com el MEC no ha creat a les Illes una Escola oficial d'idiomes. Aquestes escoles creades i dotades pel MEC admeten alumnes sense necessitat de BUP ni de Graduat escolar a partir de l'edat de 14 anys (a Madrid des de 12) i s'estudia en règim de 3 hores setmanals o intensius de 6. La duració és de 8-9 mesos cada curs (hi ha quatre cursos). Actualment hi ha escoles d'idiomes del MEC a Alacant, Barcelona, Bilbao, La Corunya, Madrid, Màlaga i València. Des d'aquí manifestam a les nostres autoritats educatives la necessitat per a Mallorca d'una escola d'aquest tipus, que no ha de tenir necessàriament totes les aules a Palma i pot començar manllevant locals a altres institucions. Obviament haurà d'ensenyar català.

(7) «Evolució econòmica - 1977», pàg. 125, Banca Catalana i Caixa d'Estalvis de Balears. L'autor d'aquest article sobre la indústria balear creu que manca demanda local per activar la producció d'arts gràfiques. Nosaltes, sense temps per fer un estudi exhaustiu, hem vist que part de la possible demanda local es fa fora de Mallorca, ens referim a impresos de calce turístic: llibres-guia, pamflets de propaganda, mapes, etc... Hem comprovat que si l'editora és de fora fa l'impressió al lloc d'origen (guies: Vergara, Everest, Noguer) i també imprimeixen a fora editors mallorquins, així la guia d'En J. Escalas, la més venuda i editada en 10 idiomes s'imprimeix a Barcelona. Igualment passa amb un mapa i un panflet de propaganda distribuït amplemment per dues fàbriques de perles artificials de Manacor. No obstant tots aquests productes són venuts quasi exclusivament a Mallorca.

(8) «Evolució econòmica - 1977», pàg. 101, Banca Catalana i Caixa d'estalvis de Balears.

(9) Martí March-Jaume Sureda.—«Educació i desigualtat», pàgs. 89-92.

(10) Joan Eugeni Sánchez i Jordi Vives.—«El tronc comú. Situació del debat i perspectives», Perspectiva Escolar, n.º 21, pàg. 11.

(11) Cuadernos de Pedagogia, n.º 51 — març 79, pàg 53.

(12) Veure decret 995/74 sobre ordenació de la F. P., art. 15.2, on diu:

«Los centros docentes podrán proponer programas concretos de cada profesión, con las particularidades que resulten convenientes en función de las características de la zona de influencia del Centro o por otras causas que así lo aconsejen. También podrán proponerse por los Centros o Entidades interesadas, programas de formación para profesionales no reguladas por el Ministerio de Educación, cuando se estime conveniente establecerlas».

Al mateix decret a l'article 35.1 diu:

«Las enseñanzas de carácter profesional cuyo desenvolvimiento no conduzca a la obtención de un título con validez académica podrán ser establecidas libremente, con el único requisito de comunicarlo al MEC».

El capítol quart (ensenyament d'adults) de la Llei General d'Educació no romàs, quant a F. P., sense gaire efecte a Mallorca. No sabem la demanda potencial d'aquests estudis, però la gran quantitat de gent que se matricula per al títol de tècnic auxiliar corresponent a la F. P. de primer grau (en règim d'ensenyances no escolaritzades: majors de devuit anys que han treballat un any) fan pensar en la necessitat d'una aula d'assessorament per a ells. El pamflet sobre ensenyament d'adults realitzat pel MEC sembla pensar en ells, quan diu: «Estas enseñanzas no tendrán una duración fija sino que los centros que las imparten podrán adaptarlas a las especiales condiciones de los alumnos». Pàgina 21.

Les iniciatives de que parlen aquests articles han estat minimes.

(13) Si agafam la població escolar de 15-16 anys i li descomptam el nombre d'alumnes de BUP i primer grau de F. P. el resultat és aproximatiu del nombre d'alumnes no escolaritzats en aquesta edat.

(14) La variació és molt grossa. Davant dos casos extrems: gran destrossa de material a un cas, i la broma d'amenaça de bomba per telèfon a un altre, l'actitud del director fou a un cas denúncia directe a la policia (aquest alumne ja ha estat jutjat i multat) i a l'altre donar-los una oportunitat al mateix centre.

(15) Trets de «Educació i desigualtat» pàg. 74 i 75. No hi està inclòs l'Institut Politècnic de Ciutat, els autors sol·licitaran col·laboració a la direcció del dit institut, però no s'ompli cap enquesta en aquest centre.

(16) No hem d'afegir res a la proposta tantes vegades manifestada de que els centres d'educació pública, obligatoria i gratuita han d'esser d'organismes públics (estatal, municipal o del Consell) i amb cabuda per tothom a la gestió dels mateixos. Ara bé, ¿passa així en aquests centres que el MEC subvenciona?

(17) Josep Figueras i Jordi Planes.—«La F. P. i l'autonomia». — Perspectiva Escolar, n.º 21 — gener 1978, pàg. 20.

(18) Revista de Formación Profesional, n.º 13 — abril-mayo-junio 1977, pàgs. 14-19.

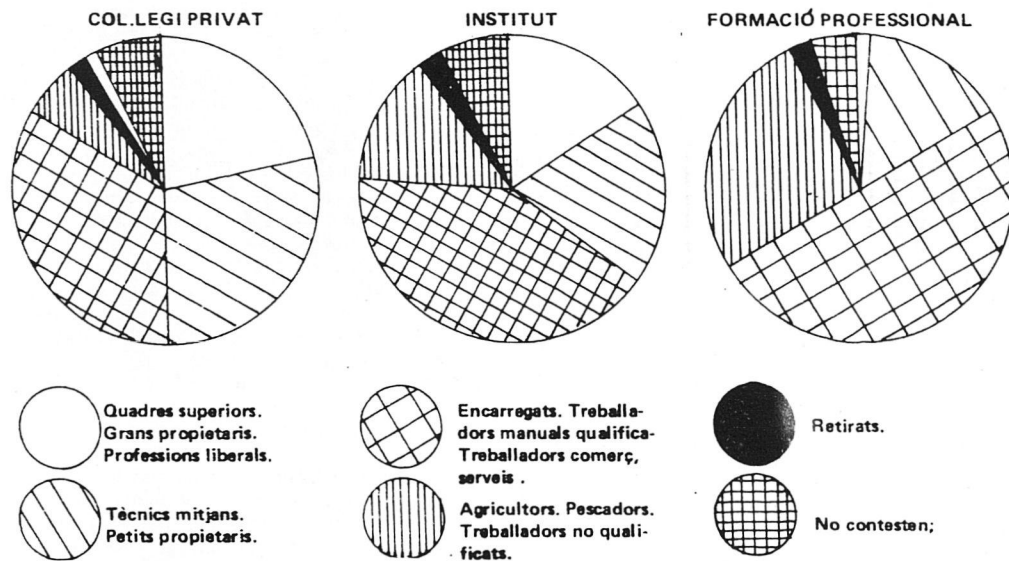
(19) «Los pactos de la Moncloa» — colec. Informe n.º 17, pàg. 40. Servicio de Publicaciones de Presidencia del Gobierno.

BIBLIOGRAFIA

- 1.—COMAS, Mercé i altres.—«La nueva Formación Profesional». Edit. Avance, Barcelona 1975.
- 2.—GARAU, Víctor i altres.—«Mallorca. Una introducció a la seva economia». Servei d'Estudis de Banca Catalana. Barcelona 1974.
- 3.—MARCH, Martí i SUREDA, Jaume.—«Educació i desigualtat» (La Formació Professional a Mallorca). Institut de Ciències de l'Educació, Ciutat de Mallorca, 1978.
- 4.—«Evolució Econòmica 1977. Les Balears». Caixa d'Estalvis de les Balears i Banca Catalana, 1978.
- 5.—Cuadernos de Pedagogia, n.º 2, 52, 54.
- 6.—Revista de Formación Profesional, n.º 11 i 13. Servicio de Publicaciones del MEC, Madrid 1977.
- 7.—«La Formació Professional» — Perspectiva Escolar n.º 21. Publicació «Rosa Sensat», Barcelona — gener 1978.
- 8.—Ordenación de la Formación Profesional (Decreto 995/1974, de 14 de marzo) Ministerio de Educación y Ciencia, Madrid 1974.

Arnau Amer Sastre
Guiem Daviu Vich
Miquel Serra

GRÀFIC I COMPARACIÓ DEL NIVELL SOCIO-PROFSSIONAL DEL PARE

GRÀFIC II COMPARACIÓ DEL NIVELL CULTURAL DELS PARES

